

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

XI. (XXVII.) ÉVFOLYAM, 37. SZÁM 2016. SZEPTEMBER 17.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a; Telefon: 06 (1) 787-8621

MIBE RÁNGAT BELE AMERIKA?

**MENJÜNK EL A NÉPSZAVAZÁSRA,
SZAVAZZUNK
NEMMEL!**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAUNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

AKARNUNK KELL A SZABADSÁGOT!

1991 júliusában Antall József kitörő lelkesedéssel jött haza Prágából. Vége a rabságnak, vége a Varsói Szerződésnek! Antall nyilván személyes elégtételt érzett, hiszen sokat tett a katonai szövetség felszámolásáért. Igaz, nem a szocializmus időszakában, hanem utána, de ne keressünk a káán is csomót! Istenem, ahogy ő mondta, a szocializmus idején ő „alámerült”, és múzeumi főigazgatóként várta a szabadságot.

1991-ben kis hazánk egy pillanatra semleges ország lett. Tetszenek érteni? Már nem voltunk benne a Varsói Szerződésben, és még nem voltunk benne a NATO-ban. Nem viseltük a kötelmeket, melyek minden katonai szövetséggel együtt járnak. Mondhatni: szabadok voltunk.

A magyar politikai elitnek nem kellett ez a szabadság. Vajon miért nem hittek abban, hogy a semlegesség nekünk is sikerülhet, mint ahogyan sikerül mind a mai napig Ausztriának? Emlékszem, Antall még 1988 őszén levelet írt Grósz Károlynak, az MSZMP utolsó főtitkárának, amelyben egyhén szólva bizonytalan volt a rendszerváltás lehetőségét illetően. Aztán megkapták a hatalmat, na nem a néptől, valójában az amerikaiaktól és a németektől. És bizony tartottak attól, hogy szeretett népük egyszer csak felébred a népbuítás narkózisából.

Semlegesség helyett NATO, szabadság helyett rabság! Rohantunk a NATO-ba. Miért is? Hogy is mondták akkoriban? Közös értékeinkért megyünk, na meg világunk, életformánk megvédéséért, polgáraink biztonságáért. Ja és persze a szabadságért! Ámen!

1999-ben fel is vettek, s két hétre rá a NATO lerohanta Jugoszláviát. A magyar népet speciel senki sem kérdezte meg: jó-e az nekünk, hogy Magyarország hadviselő fél lett, és a NATO-gépei a Vajdaságot is bombázzák. Bent voltunk, szabad akaratunkból rabokká váltunk.

Végre a győztesek oldalán állunk! – mondták az akkori kormányok. Aztán jött a 2001-es év. Éppen 15 éve, szeptember 11-én történt New Yorkban az, ami történt. Hogy mi történt? A hivatalos verziót elolvashatták az újságban. Az igazit pedig valószínűleg soha sem ismerjük meg.

A következményeket viszont tudjuk. Amerika elindult Irak ellen, aztán Afganisztán ellen. És mi velük. Bent voltunk a NATO-ban, szabad akaratunkból nyújtottuk oda a kezünket: tegyetek rá még egy bilincset!

2008-ban legfőbb barátunkat, eszmétársunkat és szövetségeseinket, az Egyesült Államokat válság rázta meg. A kapzsiságuk, a mohóságuk okozta a válságot. Amerika hozzászólt a jóléthez és ezt kész volt fedezetlen hitelekkel is fenntartani. A léggömb kipukkant, bankok, cégek mentek tönkre. Amerika azon nyomban nyomta tovább a válságát Európára.

De ez nem volt elég. A világ legyen olyan, amilyennek mi akarjuk! – mondták Amerikában. Döntsük meg a kormányokat Egyiptomban, Líbiában, Szíriában! Szabaduljon el a pokol! A végén mindenki rendért fog kiáltani, és a rendért hajlandó lesz még több rabságot vállalni.

Az arab tavaszokkal valóban elszabadult a pokol. A háború és a pusztulás elől milliók kezdtek menekülni. A jobb életért menekültek volna korábban is Európába,

de a szilárd és erős rendszerekben ez lehetetlen volt.

Európa rabságát eddig ismeretlen kötelékkel, a migránsokkal erősítették meg. Az EU kelepcebe került. Olcsó munkaerő? Igen! Szolidaritás a menekültekkel? Igen! Hűség az USA és a NATO politikájához? Aztán jöttek a menekültek ezrével, tízezérel, százezérel. Az EU országai egymás anyját szidták a szó legszorosabb értelmében. Az EU intézményei csődöt mondtak. Európa népei szabadságért, függetlenségért kiáltottak.

Úgy? Szabadság kell? – mondták Amerikában. Majd megmutatjuk nektek, hogy hol a helyetek! Oroszország a legfőbb bűnös, az agresszor, a gonosz! Szankciókat akarunk, NATO-katonákat és fegyvereket, a keleti szárny megerősítését! – adta ki a NATO és az USA.

Azok, akik annak idején utálták a szovjet laktanyákat Magyarországon, most befogadták a NATO-légibázist Pápán, és még örülnek is neki, hogy a bázis munkát ad a helyieknek. NATO műveleti parancsnokság is települ hazánkba, és csak idő kérdése, hogy mikor menetelnek amerikai, német, vagy akár román katonák városainkban.

Amerika tudja, hogy a gyakorlatok, de még a katonák sem érnek sokat. Az igazi rabságot más jelenti, a gazdaság. Kössük össze az USA és az EU gazdaságát, javasolta Obama mindjárt elnöksége legelején. Mehet a magyar élelmiszer az amerikai piacra! Jól hangzik, páran be is dőltek neki. Nem kell Amerikáig menni, hogy a valóságot megismerjük. A bécsi üzletekben is legfeljebb Pick szalámit és csabai kolbászt találsz, azt is az egzotikus termékek között, míg az osztrák áruktól roskadoznak a magyar üzletek polcai.

Az USA-EU-szerződés, a TTIP a NATO-t jelentené a gazdaság terén, más szóval rabságot és kiszolgáltatottságot. Ha belemegyünk, szinte biztosan jön a következő kötelék, az európai térség átfogó és mindenkire kiterjedő ellenőrzése. Mint a reptereken, csak nagyban.

Szeretnénk, hogy vége legyen a rabságnak? Szeretnénk, hogy ne mások döntsenek rólunk? Akkor akarnunk kell! Akarnunk kell a szabadságot! Nagyon akarni!

THÜRMER GYULA

EGY HÉT A MUNKÁSPÁRT ÉLETÉBŐL

SZEPTEMBER 3.

A Munkáspárt Miskolc városi pártszervezete Fülöp Józsefné városi elnök vezetésével az idén is képviseltette magát a miskolci Pereces városrészben, a Bányásznapon. A rendezvényen megjelent Kiss János alpolgármester is.

SZEPTEMBER 6.

Kim Gwang Sop, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság magyarországi nagykövete fogadást adott a KNDK függetlenségi napja alkalmából. 1948-ban ezen a napon alapították a KNDK-t. A rendezvényen a Munkáspártot Benyovszky Gábor és Filemon Kristóf, a KB tagjai képviselték.

SZEPTEMBER 4.

Filemon Kristóf, a Munkáspárt jászkiséri polgármesterjelöltje programismertetőt tartott a település piacán. Kiemelte, hogy bár mindenki a munkahelyteremtésről beszél, az igazi baloldali párt, a Munkáspárt azt is tudja, ezt hogyan lehetne megtenni, és elmondta, mire is használná a város az esetleges extra bevételeket.

SZEPTEMBER 11.

A Munkáspárt színeiben induló Farkasinszki Erika 6 százalékot kapott a Somogy megyei Jákón a polgármesterválasztáson. A képviselőtestület választásánál Farkasinszki Erika ismét 6 százalékot, Szép Erzsébet 0,9 százalékot, Herceg Roland 0,3 százalékot szerzett.

A Somogy megyei Somogyaszalón a Munkáspárt jelöltje, Fehérvári Zsolt István a polgármesteri szavazáson 0,5 százalékot kapott, a képviselőtestület választásán viszont 2,5 százalékot. Szép sikert ért el a Munkáspárt. Mindenekelőtt azzal, hogy indultunk, megmutattuk, hogy van választási lehetőség. Köszönjük az ajánlásgyűjtésben résztvevők segítségét, a jelöltek a helytállását.

60 ÉVE TÖRTÉNT – 1956 TANULSÁGAI

„60 ÉVE TÖRTÉNT – 1956 TANULSÁGAI”. LAPUNK ÚJ SOROZATÁNAK HETEDIK RÉSZÉT OLVASHATJÁK MOST. NÉZZÜK MOST MEG: MILYEN NEMZETKÖZI HELYZETBEN ÉRTE 1956 MAGYARORSZÁGOT? MIT AKARTAK A KOR FŐSZEREPLŐI MAGYARORSZÁGGAL?

1956: SOKSZEREPLŐS TÖRTÉNET

Mint emlékeznek az előző részekből, 1956 nem egyszereplős történet volt. Igaz, manapság igyekeznek elfeledtetni egyik-másik szereplőt, de a történelmi tény az, hogy 1956-nak több szereplője volt. Az események nagyon összetettek voltak, nagyon gyorsan, lényegében két hét alatt zajlottak le, ezért engedtessek meg némi leegyszerűsítést a szereplők csoportosításánál.

Voltak, akik védték a szocializmust, a munkás-paraszthatalmat. Ide tartoznak az egyszerű dolgozó emberek, akik nem mentek ki az utcára, nem lötték sem a Rádiót, sem a Köztársaság téri pártházat. Dolgoztak, amíg tudtak, óvták a családjukat. Ide tartozott az MDP sok vezetője, a Néphadsereg és a BM sok tisztje, katonája, rendőre, tűzoltója, akik másoktól eltérően nem futamodtak meg, nem ijedtek meg a tömeg által skandált jelszavaktól, nem felsőbb parancsra vártak, hanem szívük szerint, józan belátásuk alapján cselekedtek.

Voltak azok, akik a szocialista hatalomból vagy annak árnyékából indultak, „demokratikus szocializmusról” beszéltek. Sokan közülük eljutottak a szocializmus feladásáig. Ide tartozott Nagy Imre és köre, az irodalmi ellenzék, az újságírói ellenzék.

Voltak azok, akik szervezői, részesei, támogatói voltak a szocializmus elleni nyílt harcnak. Ma nekik emelnek emléktáblákat, szobrokat a Corvin közben, a Széna téren

1956, BUDAPEST

és másutt. Bizonyára ismertek a nevek. Az akkor 26 éves Iván Kovács László (1930-1957), a Corvin közű csoport első parancsnoka, a 24 éves Pongrácz Gergely (1932-2005), a második és utolsó parancsnok, az 59 éves Szabó János (1897-1957), a Széna téri parancsnok és sokan mások. Az ő nevüket látni mostanság az emlékév óriásplakátjain.

A szocializmus idején 1956-1989 között az 1956-os történéseket olyan eseménysorozatként értékelte, amely elleni népi elégedetlenséggel kezdődött és a szocializmus megdöntésére irányuló ellenforradalommá vált. A kádári politika 1956-ot nemzeti tragédiának is tekintette, amely megosztotta a társadalmat és mély sebeket ejtett. 1989 előtt október 23-a értelemeszerűen nem volt ünnep. De november 4-e, a szocializmus elleni erők leverésének napja sem volt ünnep éppen abból kiindulva, hogy 1956 kapcsán ne osszák meg újra és újra a társadalmat.

A CORVIN KÖZ 1956-BAN

A MA VÁLOGAT A MÚLTBÓL

Az 1990 tavaszán hatalomra jutott polgári erők első intézkedése az volt, hogy törvénybe iktatták 1956 polgári értelmezését. Az 1990. évi XXVIII. törvény kimondja, hogy 1956 „forradalom és szabadságharc” volt.

Ez a fogalom párosítás már eleve az emberek manipulációját szolgálta,

GYEREKEK 1956-BAN

mivel olyan szavakat használt, amelyet korábban csak az 1848-49-es magyar forradalomról és szabadságharcról használtak.

Az 1990. évi törvény politikai és szellemi folyamatosságot hirdet 1848, 1956 és 1989 között: „Az újkori magyar történelem e dicső eseménye csak az 1848-49-es forradalomhoz és szabadságharchoz mérhető. 1956 őszének magyar forradalma megalapozta a reményt, hogy létrehozható a demokratikus társadalmi rend, és hogy a haza függetlenségéért semmilyen áldozat nem hiábavaló. A forradalmat követő megtorlás visszahelyezte ugyan a régi hatalmat, de nem volt képes kiirtani a nép lelkéből 1956 szellemét... Az Országgyűlés kinyilvánítja, hogy 1956 szellemének megfelelően mindent megtesz a többpártrendszerű demokrácia, az emberi jogok és a nemzet függetlenségének védelme érdekében.”

És most tessék figyelni! Ez az 1990-es törvény volt a hatalomra jutó tőkescsoportok első és utolsó közös álláspontja 1956 ügyében. A magyar tőkésosztály pártjai 1956-ban látják az 1989-90-es rendszerváltás történelmi előzményét, és ezzel vállalják a történelmi folyamatosságot. A konzervatívok, liberálisok és szociáldemokraták egyaránt úgy vélik, hogy a kommunizmus és a fasizmus azonos fogalmak, és mindkettő ellen fel kell lépni. Vannak azonban lényegbevágó különbségek.

AZ MSZP KEDVENCE NAGY IMRE

1998-ban hatalomra jut az MSZP-SZDSZ-koalíció, miniszterelnök Horn Gyula. Az MSZP az 1956-os eseményekből kiragadja Nagy Imre szerepét, és úgy értékeli, hogy ez volt az MSZP által ma is képviselt „demokratikus szocializmus” kiindulópontja.

Az MSZP kormányzása alatt Nagy Imrét a demokratikus szocializmus pozitív figurájaként mutatták be, ugyanakkor Kádár Jánost, a szovjeteket kiszolgáló, „puha diktatúrát” megvalósító politikusként ábrázolták, s emlékét igyekeztek kiszorítani a köztudatból. E folyamatnak volt szegyetlenjes része 2007-ben Kádár János sírjának meggyalázása. Az esemény az MSZP kormányzása idején történt. Kádár sírját feldúlták, csontjainak nagy részét ellopták. A hatalom az ügyet megdöbbentő gyorsasággal lezárta.

1996-ban, a Horn-kormány idején Nagy Imre emlékét országgyűlési határozatban örökítik meg és szobrot kap a parlament közelében. 2002-ben a Medgyessy-kormány Nagy Imre-érdemrendet alapított „a hazafias helytállással példát mutató, a magyar függetlenséget szolgáló, a társadalmi párbeszéd, a társadalmi béke, a nemzet egységének megvalósítása, a békés rendszerváltás megteremtése érdekében kifejtett tevékenység elismerésére.”

Nagy Imre a konzervatív erőktől megkapta a kötelező fejhajtást, de nem többet. A Fidesz kezdettől fogva a Corvin köz, a Széna tér eszméivel azonosul. Nagy Imrének még a gondolatától is irtózik. 2012-ben, az Orbán-kormány idején új törvény születik a kitüntetésekéről. A Nagy Imre-érdemrend már nincs a magyar kitüntetések között. Az 1956-os események idejü jubileumi évének jelképeiben Nagy Imre sehol sem szerepel.

UTCAI HARC AZ 50. ÉVFORDULÓN

2002-ben a Fidesz elveszíti a választást, és Medgyessy Péter lesz az MSZP-SZDSZ-kormány feje. 2004 nyarán a liberálisok megbuktatják és Gyurcsány Ferenc lesz a miniszterelnök. Innen tovább szinte mindenben a liberálisok akarata érvényesül. Időközben Európában elindul a tőkés rendszer átfogó válsága,

EMLEKBIZOTTSÁG: BALOG ZOLTÁN, SCHMIDT MÁRIA, WITTMER MÁRIA ÉS KÖVÉR LÁSZLÓ

A 2016-OS EMLÉKÉV PLAKÁTJA

ami súlyos helyzetet teremt Magyarországon is. A szocliberális koalíció továbbra is engedi, hogy mindent a piac döntsön el, az IMF akarata érvényesüljön.

2006 májusában mondja el Gyurcsány hírhedt beszédét Balatonöszödön. „Nincsen sok választás. Azért nincsen, mert elkürtük. Nem kicsit, nagyon. Európában ilyen böszmeséget még ország nem csinált, mint amit mi csináltunk. Meg lehet magyarázni. Nyilvánvalóan végighazudtuk az utolsó másfél-két évet.” A belpolitikai egyensúly megbomlik, a szocliberálisok már nem képesek békés eszközökkel fenntartani a tőkés rendszert.

Erre az időre esik 2006, azaz az 1956-os események 50. évfordulója. A kormány rengetek külföldi vendéget hív, de valójában senkit sem érdekel az évforduló. Ebben az általános helyzet romlása mellett szerepe volt annak is, hogy az emberek belefáradtak a történelem idézgetésébe. 1956 régen volt, a mában élünk, ma kell dolgozni, enni adni a gyerekeknek! – mondogatják sokan.

Szerepe volt annak is, hogy az SZDSZ-t ekkor valójában nem érdekelte 1956. A liberálisok eleve az 1968-as csehszlovákiai eseményeket tekintették követhető példának, zavarta őket 1956 „reformkommunista”, Nagy Imrész része is. 1989-ig fontosnak

tartották 1956-ot. Ezzel gyakoroltak nyomást a kádári időszak vezetésére. A liberális „Társadalmi szerződés” mondta ki 1987-ben, hogy a párhatalom és a társadalom viszonyát nem lehet rendezni, ha a hatalom nem vállalja a szembenézést 1956-tal. 2006-ban azonban ez már mind történelem volt. A liberálisok úgy vélték: a hatalom az övéké, örökre.

A 2006. október 23-án a hivatalos ünnepek mellett számos más ellenzéki rendezvény is van, köztük a Fidesz nagygyűlése az Astoriánál. Az események véres utcai összecsapásokhoz vezetnek a tüntetők és a rendőrség között.

FIDESZ: ANTIKOMMUNIZMUS, SZOVJETELLENESSÉG

2001-ben, az első Orbán-kormány idején születik a 2001. évi XVII. Törvény „az ország szabadsága visszaszerzésének jelentőségéről és a magyar szabadság napjáról.” 1956 értelmezése így markánsan szovjet-oroszellenes élt kap.

A törvény kimondja: „1991. június 19-ének, az utolsó idegen megszálló katona hazánkából történt eltávóztatása napjának emlékére június 19-ét nemzeti emléknapra nyilvánítja.” A törvényt megszavazzák, de a liberális SZDSZ és a MIÉP-es frakció ellene van. Az MSZP formai kifogásokat hangoztat, de megszavazza. Az MSZP egyik „ellenérve”, hogy június 19-e egybeesik a gyermeknappal (sic!)

2010-ben kétharmados többséggel hatalomra kerül a Fidesz. 1956 is új helyet kap a közéleti gondolkodásban. 2011 áprilisában elfogadják az Alaptörvényt, amely kimondja: „Hazánk 1944. március tizenkilencedikén elveszített állami önrendelkezésének visszaálltát 1990. május másodikától, az első szabadon választott népképviselő megalakulásától számítjuk. Ezt a napot tekintjük hazánk új demokráciája és alkotmányos rendje kezdetének.”

2013-ban elfogadják az Alaptörvény negyedik módosítását, amely még tovább megy: „Az 1990-ben lezajlott első szabad választások révén a nemzet akaratából létrehozott, a jog uralmán alapuló állami berendezkedés és a megelőző kommunista diktatúra összeegyeztethetetlenek. A Magyar Szocialista Munkáspárt és jogelődei, valamint a kommunista ideológia jegyében kiszolgáltatásukra létrehozott egyéb politikai szervezetek bűnöző szervezetek voltak, amelyek vezetői el nem evülő felelősséggel tartoznak.”

2011-ben elfogadják a 2011. CCII. számú törvényt, amely kimondja: „Az e törvény hatálybalépését megelőzően adományozott kitüntetések és elismerések tovább viselhetők, kivéve a Munkás-Paraszt Hatalomért Érdemrendet, az 1956 után adományozott Szabadság Érdemrendet, valamint azokat a kitüntetéseket, amelyeknek viselését jogszabály megtiltotta.”

1956 - „FANCY, SZEXI ÉS TRENDI”

2016-ot a kormány az „1956-os forradalom és szabadságharc emlékévének” nyilvánította.

Balog Zoltánnak, az emberi erőforrások miniszterének és Schmidt Mária kormánybiztosnak a vezetésével reprezentatív bizottságot is létrehozta. 13,5 milliárd forintot is hozzá rendelt a kormány az emlékév lebonyolításához.

Balog Zoltán legelső beszédében kiemelte: „azt a méltatlan helyzetet, amelyet a 2006-os emlék-évnek az akkori kormányzat általi meggyalázása okozott, most helyre kell állítani mind itthon, mind a külföld szemében.”

A HŐSÖK TERE 1957 MÁJUS ELSEJÉN

Schmidt Mária szerint „az a feladat, hogy közelebb vigyék az emberek szívéhez 1956 példáját. Nagyon fontos, hogy megtalálják a hangot a fiatalokkal, hogy ők is megérthessék, mit jelentett akkor az a hősiesség, amellyel szembefordult az ország egy nagyhatalommal, és bebizonyította a világnak, hogy nincsenek kis nemzetek, a magyarság pedig mindig kész harcolni. Ahhoz, hogy ők is a magukénak érezzék az ünnepet, az kell, hogy a fiatalokat a saját nyelvezetükön szólítsák meg. Mint tréfásan megjegyezte: ennek érdekében Orbán Viktor miniszterelnök elvárja a bizottságtól, hogy „fancy, szexi és trendi” legyen.”

Nos, mi is történt azóta? A 2016-os rendezvényekből kiiktattak minden elemet, amely utalna az 1956-os események összetett jellegére. Az idei év az érzelmekkel játszik, gondolkodni nem kell.

Teljesen elmaradnak olyan fogalmak, mint szocializmus, sztálinizmus, reform, kapitalizmus és hasonlóak, vélhetően azért, mert ezek a fogalmak gondolkodásra késztetnének, és megkérdőjeleznék azt az üzenetet, hogy 1956-ban teljes társadalmi egység volt Magyarországon. A bonyolult fogalmak helyébe két üzenet lép: szabadság, amelyet a nép akart.

„Egy szabad országért” címet viseli az emlékév dala, melynek elkészítésére Desmond Childot kérték fel. „Ez a dal egy olyan nemzeti ünnepre született, amely arra hivatott, hogy egyesítsen minket és ne pedig szétválasszon.”, éppen ezért az összes előadó tiszteletdíj nélkül vállalta el a közreműködést.” – hangzott el később. A dal sokak szerint primitív, igénytelen, érthetetlen szöveggel.

Az évfordulós plakátokon Márai Sándor versének egy sora szerepel: Egy nép azt mondta: „Elég volt.” Márai az 1930-40-es évek népszerű írója, a polgári lét propagandistája. Versét 1956-ban az USA-ban írta.

De vajon elérhetőek-e a hivatalos propaganda céljai? A jelentős politikai és anyagi erőfeszítések ellenére is kérdéses, hogy mit ér el a hatalom az ünnepléssel. Nem vitatható, hogy 1956 óta 60 esztendő telt el. Az akkori szereplők elfelejtődtek, és visszaidézésük szinte lehetetlen. Az emberek rohannak,

milliónyi gondjuk van, keveseket érdekelnek sok évtizeddel ezelőtti események.

Nehezen keresztülvihető az emlékév eszmei üzenete is, a szabad Magyarország eszméje. Magyarország ugyanis soha sem volt gyarmat, független ország volt 1945 után is. Sokan nem örültek annak, hogy szovjet csapatok voltak Magyarországon, de ezt nem élték meg gyarmati elnyomásként.

Ráadásul a jubileumi év egybe esik az október 2-i népszavazással, ami éppen azt a kérdést veti fel, hogy el kell-e fogadni az Európai Unió diktátumát.

Zavaros az emlékév „Szovjetunió ellenes” éle is. Nehéz elválasztani a szovjetellenességet az oroszellenességtől. De miért lennének oroszellenesek egy olyan világban, ahol maga a kormány is éppen Oroszország felé keres összekötő hidakat. Egy olyan Oroszország felé, ahol a Szovjetunió értékeit nemhogy nem tiporják lábbal, de tovább is éltetik.

Nehezen bizonyíthatók, pontosabban szólva nem bizonyíthatók Márai szavai. 1956-ban a barikádnak két oldala volt. Éppen ezért Márai és a mai propaganda minden igyekezete ellenére az az igazság, hogy 1956-ban nem volt nemzeti egység. Nem is nagyon lehetett, mivel 1956 sokszínű volt, sok szereplővel és nemigen voltak homogén eszményei.

A Corvin köz és a Széna tér 1956-os üzenetei mögé nem zárkózott fel az egész akkori magyar társadalom. Az 1848-49 után az osztrákok irtották a forradalom és szabadságharc emlékeit, dalait, verseit. De ezek ma is élnek, ami azt bizonyítja, hogy az emberek azonosultak vele. 1956-ról ez nem mondható el.

1848-49 nagyszerű művek alkotására sarkallta az értelmiséget. 1956-ról nem igazán születtek nagy alkotások. 1848-48 évtizedekkel később is számos felemelő közösségi és egyéni élményt, követhető példát adott az ifjúságnak. Ugyanez nem mondható el 1956-ról.

1956-ban sokan mentek az utcára azért, hogy felemeljék szavukat a szocialista rendszer hibái ellen. Nem sokkal az 1956. októberi események után, 1957. május elsején a Hősök terén többszáz ezer ember tett hitet a szocializmus mellett. Vajon megtörténhetett volna ez akkor, ha október eszméiben van „nemzeti egység”? Nyilvánvalóan: nem! ■

MI NEM AZ ORBÁN KORMÁNYT TÁMOGAT

Szántay István írásai több alkalommal jelentek meg lapunkban. Fontos számunkra, hogy miként látják kívülről a Munkáspártot, ezúttal a népszavazásban való részvételünket.

Az utóbbi hónapokban sokan nemtetszésüket fejezték ki, hogy a Magyar Munkáspárt a balliberális pártokkal ellentétben támogatja az októberi népszavazást. Többen idegenellenességgel és sovinizmussal, illetve az Orbán-kormány támogatásával vádolták meg a pártot. Tény, hogy az Orbán kormány igyekszik a saját népszerűségének növelésére felhasználni a helyzetet, viszont ez a népszavazás sokkal több, mint egyszerű pártpolitikai kérdés.

Ez a népszavazás két dologról szól: Akarjuk-e hogy Brüsszelben döntsenek Magyarország belügyeiről, és hazánk elveszítse a még megmaradt kevéske szuverenitását is? Akarjuk-e hogy az Európába érkező több millió gazdasági bevándorló egy részét Magyarországra telepítsék le? Erre a két kérdésre felelősen gondolkozó magyar hazafi, pártszimpátiától függetlenül csakis egy választ adhat: NEM! NEM! SOHA!

Az előző cikkemben (címe: Európai Unió tagóságunk mérlege, megjelent: Szabadság XI. évfolyam 29. szám 2016. július 23.) már kifejtettem, hogy milyen káros hatással volt hazánk nyugati befolyás alá kerülése a magyar gazdaságra. Milyen sokan veszítették el munkájukat és megélhetésüket a cukorgyárak, sertés/baromfi feldolgozók bezárása következtében. A magyar élelmiszeripar szétverésére pedig azért volt szükség, mert konkurenciát jelentett a nyugatiaknak. Szuverenitásunk feladása pedig csak még kiszolgáltatottabbá teszi hazánkat a nyugati nagytőkék számára.

Sőt mint a fent említett cikkben kifejtettem, a térség nyugati befolyás alá kerülése a határon túli magyarság sorsára is egyértelműen negatív hatással volt. Hisz az emberi jogokért más esetekben oly lelkesen kardoskodó EU gyakorlatilag semmit sem tesz a határon túli magyarok jogainak tiszteletben tartásáért, aminek következtében az elmúlt 20 évben 2,7 millió főről 2,1 millió főre esett vissza a határon túli magyarság száma.

De térjünk át a népszavazás másik kérdésére, vagyis a migránsok betelepítésére. A liberálisok azt állítják hogy a bevándorlók megoldást fognak jelenteni a népességszűkenésre, gond nélkül be fognak illeszkedni, és a társadalom hasznos polgáraivá fognak válni. Viszont a dolog nem ilyen egyszerű. Hisz az idegen kultúrájú, vallású, ráadásul beilleszkedni nem akaró tömegeket nem igazán tudjuk integrálni a társadalomba. Mivel számukra a mi életvitelünk (disznóhús, alkoholfogyasztás, nők öltözete stb...) eretnek, bűnös, mivel a vallásuk törvényei szerint ezek megvetendő, büntetendő dolgok. Sőt mivel sokuknak nincs olyan képzettsége, amivel Európában jó munkát lehetne kapni, így a társadalom aljára kerülnek, ami tovább növeli a feszültséget. Ugyan nem minden muszlim terrorista, viszont a bevándorlókat könnyű a muszlim hitszónokoknak radikalizálni. Kiváltképp a második generációsokat. Tegyük fel, hogy egy arab, török, afrikai, kurd vagy más bevándorló letelepedik Franciaországban, vagy Németországban és kap a képzettségének megfelelő, kisebb

fizetéssel járó állást. Ő még akár hálás is lehet érte, mivel ő még emlékszik, hogy mennyivel rosszabb volt neki Afrikában vagy a Közel-Keleten. De a gyermeke, aki már Európában született már nem az látja, hogy mennyivel jobb neki mint az apjának volt Afrikában, hanem azt, hogy mennyivel rosszabbul élnek mint az ott lakó őshonos európaiak. Így előbb utóbb egyre nagyobb irigységet, majd gyűlöletet kezd táplálni az európaiak ellen, akik amellet hogy sokkal jobban élnek mint ő, más a vallása no meg számos olyan dolgot tesznek, amit a muszlim vallási törvények tiltanak, sőt büntetnek. Például alkoholfogyasztás, tisztátalan állatból készült ételek elfogyasztása (disznóhús), nők viselete stb. Így az ő szemükben az európaiak eretnekek, bűnösök, akik nem tartják be Isten (Allah) törvényeit. Ezeket a feszültségeket felhasználva az Iszlám Állam és egyéb szélsőséges szervezetek szónokai könnyen rávehetik a muszlim fiatalokat, hogy terrorakciók végrehajtásával kezdjenek szent háborút a „hitetlen bűnös életvitelű” európaiak ellen.

A menedékkérők száma az EU-tagállamokban (2016. I. negyedév)

Egymillió lakosra* jutó új menedékkérők száma:

TJUK, HANEM A MAGYAR NÉPET VÉDJÜK!

Ráadásul az elvakult, fanatikus muszlimok a haláltól sem riadnak vissza, hisz a vallásuk azt tanítja, hogy ha a hitetlenek elleni harcban esnek el, akkor minden korábbi bűnük alól feloldozást kapnak, és haláluk pillanatában azonnal Allah a paradicsomba repíti őket, ahol 70 szüzlány vár rájuk, akik minden kívánságukat teljesítik.

Így meg kell állapítanunk, hogy ezeket az embereket nagy tömegben nem tudjuk integrálni a társadalmunkba a fennálló vallási és kulturális különbségek, sőt feszültségek miatt. Így nemet kell mondanunk ezen emberek betelepítésére.

Ugyanakkor humanista szempontból együtt érzünk azokkal, akik a háború elől menekülnek. Viszont ezen emberek számára nem Európában kell új otthont találni, hanem a saját hazájukban kell nekik újra biztonságot, megélhetést és emberhez méltó életet biztosítani. Az USA-nak és nyugat Európának ahelyett, hogy most a mi nyakunkba akarja telepíteni a migránsokat, inkább a kiváltó okot kellene megvizsgálnia.

Ha az USA és nyugat-európai szövetségesei nem rohanják le Irakot, és nem bombázzák le a Líbiának jólétét és stabilitást teremtő Kadhafit, illetve nem látnak el pénzzel és fegyverrel különböző iszlamista szervezeteket, hogy megpróbálják megdönteni a törvényes szír kormányt, akkor nem is jött volna létre ez az óriási menekülthullám. Az ezredforduló idején, 16 évvel ezelőtt Szaddam, Kadhafi és Aszad uralma alatt Irak, Líbia, és Szíria stabil országok voltak, ahol az embereknek volt biztos munkája, jövedelme, megélhetése. Napjainkban viszont mind a három országban véres polgárháborúk dúlnak, sok százezer,

sőt millió ember halálát követelve. És ezek a polgárháborúk mind az USA felelőtlen politikájának a következményei! 2003-ban ők rohanták le Irakot, 2011-ben ők bombázták le Kadhafit, 2011 óta ők pénzelik a Szíriába halált és pusztulást hozó iszlamista terroristákat.

A menekültkérdés egyetlen megoldása az lehet, ha az USA véget vet a „demokratizálásnak” vagyis a polgárháborúk szításának. Befejezi a szíriai ellenzék támogatását, és hagyja, hogy Aszad erői orosz támogatással kifüstöljék a terroristákat, és helyreállítsák a rendet és a békét Szíriában. Irakban és Líbiában szintén támogatni kellene egy erőskezdő, az országba békét és stabilitást hozó kormány létrejöttét. A polgárháborúk befejeződése után pedig segítyt és támogatást nyújtani ezen országoknak az újjáépítéshez, hogy a menekültek hazatérhessenek a saját hazájukba. Ezáltal a háború elől menekülő hontalanok sorsa megoldódna, viszont tény, hogy a migránsok jelentős része nem akarna hazatérni, mivel sokuk nem is háborús országból származik, és nem a háborúk elől, hanem a jobb élet reményében kelt útra gazdasági bevándorlóként. Nos ha Angela Merkel és a német kormány szeretné őket befogadni, ám tegye, de csak a saját országába, és ne a mi hazánkba!

Végzőként annyit szeretnék még mondani: Senkit se tévesszen meg a liberálisok bojkottfelhívása! Hazánk jövője érdekében, aki teheti menjen el, és szavazzon NEM-mel az EU diktátumára! Az Orbán-kormányról pedig majd 2018-ban a választásokon mondjunk véleményt!

SZÁNTAY ISTVÁN

MIGRÁNSOK "VÁROSA" CALAIS-BEN

SOMOGYBAN IS LESZ ERŐS MUNKÁSPÁRT

Az utóbbi időben örömteli hírek jönnek Somogy megyéből. A 2014. évi parlamenti választáson Somogy megye 2. választókerületében Szép Erzsébet személyében sikerült munkáspárti jelöltet állítani. Ez nagy lépést jelentett, mivel 2010-ben nem tudtunk jelöltet állítani Somogyban.

FARKASINSZKI ÉRIKA KAMPÁNYOL

A munka megindításában fontos szerepet játszott fia, Fehérvári Zsolt, aki ugyan Budapesten dolgozik, de Kaposváron született és feleségével, Marikával együtt gyakran járnak haza. A „családi vállalkozást” felkarolta a párt országos vezetése, a párt elnöke személyesen is gyűjtött ajánlásokat a választókerületben. Szép Erzsébet a szavazatok 0,68 százalékát kapta. A lényeg az volt, hogy találtunk egy lelkes aktivistát és a munka elindult. Szép Erzsébet kedve nem ment el és lakóhelyén, Kadarkúton elindult a 2014. évi önkormányzati választásokon is. 142 szavazatot kapott a településen, ami kevés volt ugyan a bejutáshoz, de immáron másodszer megmutatta: a Munkáspárt visszatérőben van a somogyi politikai életbe. Szép Erzsébet azóta is ott van minden munkáspárti rendezvényen, kitelepülésen, időközi választáson. Az egykori somogyi csapat vezetője, Szabó Imre ma is közöttünk van, és segíti az újraindított politikai munkát.

A Munkáspárt kihasználta az időközi választások adta lehetőségeket. 2016 júliusában, Bodrog községben Fehérvári Zsolt indult polgármesterjelöltként. „Van somogyi kötődésem, Kaposváron születtem, A gyermekkorom is sok szép emlékekkel kötődik Kadarkút környékéhez.” – mondta www.sonline.hu

hír oldalnak. A bodrogi választás is megmutatta, hogy kívülről érkező jelölttel gyakorlatilag lehetetlen bejutni egy falu vezetésébe, de nem is ez a cél. A cél az, hogy megmutassuk a Munkáspártot, és gyakorlatot szerezzenek aktivistáink. Mindkét feladatot sikerült Bodrog községben is teljesíteni.

Somogyaszalón a szeptember 11-i polgármester-választáson már nagy rutinnal indulhatott Fehérvári Zsolt, aki az országos munkában is részt vesz, mint a KB tagja.

A somogyi helyzetjelentéshez hozzá kell tenni, hogy az ajánlások gyűjtésében sokat segített a budapestiek különítménye. A cél végül is közös: Somogyban is erős Munkáspártot kell teremteni,

Az időközi választások arra is lehetőséget adtak, hogy a Munkáspárt Kaposváron és más helyeken is kitelepüljön. Egy ilyen kitelepülés során találta meg a pártot Herceg Roland, 40 esztendő kaposvári kórházi ápoló, aki azóta a párt tagja is lett.

A FEHÉRVÁRI CSALÁD SOMOGYBAN IS DOLGOZIK

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.

Jákó községben már vállalta az időközi választáson való indulást is. Képes mindenkit megszólítani az utcán. Még a fiatalok is hallgatnak szavára.

A 48 éves Farkasinszki Erika Letenyén született, vasúti alkalmazott. Az idei budapesti május elsején került szorosabb kapcsolatba a párttal, és azóta aktív, lelkes harcosává vált.

A héten éppen Jákó községben indult polgármester-jelöltként. Szót ért az emberekkel, meggyőzően képviseli a párt politikáját.

2018-ban 4 választókerületben kell jelöltet állítani a megyében. Sem Kaposvár, sem Barcs és Marcali nem könnyű, nem is beszélve a Balaton partjáról, Siófokról és környékéről. ■

HERCEG ROLAND ÉS SZÉP ERZSÉBET

SZABÓ IMRE

SOMOGY: NEMZETI ÜGY MELLETT A MUNKÁSPÁRT

A Munkáspárt arra biztatja a választópolgárokat, hogy vegyenek részt és szavazzanak nemmel az október 2-ai népszavazáson – jelentette ki Thürmer Gyula pártelnök a múlt csütörtökön Kaposváron, a Somogy megyei kampánynyitón.

A rendezvény előtt Thürmer Gyula udvariassági látogatást Szita Károlynál, Kaposvár polgármesterénél, aki tájékoztatást adott a város fejlődéséről.

A kampánynyitón a párt elnöke elmondta: a Munkáspárt támogatja a kormány által kezdeményezett kvótareferendumot és azon az állásponton van, hogy ne jöjjenek migránsok Magyarországra.

KAMPÁNYNYITÓ A MEGYESZÉKHELYEN

Szolidárisak vagyunk az ide érkezőkkel, a családokkal, a szerencsétlenekkel, mert tudjuk, ők a háború áldozatai és jobb életre vágnak, de segíteni rajtuk csak úgy tudunk, ha rábírnuk az Európai Unió vezetőit, állítsák le a háborút Szíriában és ott oldják meg a problémát, ahol az elkezdett, fogalmazott.

Munka- és életlehetőségeket kell teremteni az érintett közel-keleti országokban, ha ez megtörténik, akkor nem fognak emberek milliói Európába jönni.

JÖJJÖN, ÍRJA ALÁ ÖN IS!

Hozzátette, van elég problémánk e nélkül is: a magyar gazdaság épp hogy csak elindult a fejlődés útján, ha Európába a migránsokkal olcsó munkaerő jön, akkor még alacsonyabbak lesznek a bérek, kevesebbet fognak keresni a magyar, a lengyel, a cseh, s általában az európai munkások.

Magyarországon rendezni szükséges a roma lakosság problémáit, biztossá tenni az ország fejlődését, erre, s nem a migránsok befogadására kell a pénzt költeni, erőket koncentrálni.

Az októberi népszavazásnak van értéke, mert az eredménye támogatást adhat a kormánynak az uniói bürokratái ellen folytatott küzdelméhez, és támogatást adhat a visegrádi országoknak hasonló népszavazások megtartásához – hangoztatta.

A kaposvári rendezvényen nagyon sokan keresték meg a Munkáspárt standját. Sokan biztosították támogatásukról a pártot. Sokan mondták el, hogy nagyra értékelik a Munkáspárt kiállítását egy igazi nemzeti ügy mellett. ■

KELL NEKÜNK AZ AMERIKAI ZÁSZLÓ?

